

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยครั้งนี้มีความนุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมภิงค์ทางค่านอาหารและโภชนาการของแม่ และการเบิกรับสื่อมวลชนของแม่ที่มีอายุ การศึกษา รายได้และอาชีพทั้งกัน รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสัมภิงค์และการเบิกรับสื่อมวลชนทางค่านอาหารและโภชนาการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ แม่ที่นำบุตรมารับมารักษาที่ແນกุนาราเขตฯสตรี ของโรงพยาบาลรามาธิบดี โรงพยาบาลสุขุมวิท และศูนย์บริการสาธารณสุข 2 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามที่ประกอบด้วย 3 ส่วน ก่อ ส่วนที่ 1 ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของบุตร แบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความสัมภิงค์ทางค่านอาหารและโภชนาการ ทั้ง ประกอบไปด้วยส่วนของการสอบถามความรู้ความเข้าใจและทัศนคติทางค่านอาหารและโภชนาการ ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเบิกรับสื่อมวลชน

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติร้อยละ คำความแปรปรวนและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความสัมภิงค์จากการเบิกรับสื่อมวลชน ทางค่านอาหาร และโภชนาการของแม่ที่นำบุตรมารับมารักษาจากการແນกุนาราเขตฯสตรี โรงพยาบาลสุขุมวิท และศูนย์บริการสาธารณสุข 2 ประกอบด้วยส่วนทั้ง ๑ ก็คือ

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

2. ความสำนึกรหงค์ทางค่านอาหารและโภชนาการ

3. การเปิดรับสื่อมวลชนทางค่านอาหารและโภชนาการ

4. ความแตกต่างระหว่างคัวเเพร่อิสระกับความสำนึกรหงค์ทางค่านอาหารและโภชนาการ

5. ความแตกต่างระหว่างคัวเเพร่อิสระกับการเปิดรับสื่อมวลชนทางค่านอาหารและโภชนาการ

6. ความสัมพันธ์ระหว่างความสำนึกรหงค์กับการเปิดรับสื่อมวลชนทางค่านอาหารและโภชนาการ

7. การทดสอบสมมติฐาน

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ผลจากการวิจัยสรุปได้ว่า แม้ส่วนใหญ่มีอาชญากรรมอยู่ในระหว่าง 17-25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด การศึกษาอยู่ในระดับต่ำ คือต่ำกว่า ป.4-ป.7 ส่วนรายได้ แม้หนึ่งรายได้ต่ำกว่า 2,000 - 4,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด อาชีพที่มีจำนวนสูงสุด คือ แม่บ้าน

2. ความสำนึกรหงค์ทางค่านอาหารและโภชนาการ ซึ่งสรุปจาก 2 ส่วน คือ ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติทางค่านอาหารและโภชนาการ

2.1 ความรู้ ความเข้าใจทางค่านอาหารและโภชนาการ ผลการวิจัย สัญปีกคังนี้

2.1.1 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับอาหารหารและการตัด แม้ส่วนใหญ่มีความเข้าใจอย่างดีถึง ทั้งทางค่านคุณค่าและการให้อาหารทารกอย่างถูกต้อง คังเขน แม้ส่วนใหญ่ทราบและเข้าใจวันนี้เป็นอาหารที่คุ้มค่าและมีคุณค่า ไม่มีคุ้มค่า โกรและมีสารอาหารครบถ้วนคุณที่เด็กต้องการ สำหรับการให้อาหารเสริมแก่เด็ก การเริ่มให้ทีละน้อย และเพิ่มปริมาณขึ้นเรื่อย ๆ เป็นคัน

2.1.2 ความรู้ ความเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการของผู้สูงอายุทั้งครัวและหลังคลอด เมื่อส่วนใหญ่ทราบว่า ขณะตั้งครรภ์หรือหลังคลอดควรห้ามอาหาร เช่น อาหารที่ทำให้เกิดภัยคุกคาม เช่น กุ้งเผา ไข่เจียว อาหารจานเผ็ด อาหารเผ็ดเผี้ยว ฯ แต่เมื่อคลอดแล้ว สามารถทานอาหารได้ตามปกติ ไม่ต้องห้าม

2.1.3 ความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ เมื่อส่วนใหญ่มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องนี้ เช่น ทราบว่าการหุงข้าวควายวิธีนึ่งหรือไม่ เช่นน้ำ มีประโยชน์ต่อร่างกายด้วยการทำอาหารไว้ การรับประทานผงชูรสماกจะเป็นอันตรายต่ออาหารและผู้สูงอายุที่รักงานมากที่สุด เป็นตน

2.2 หัวข้อคิดเห็นค้านอาหารและโภชนาการ

2.2.1 ในค้านหัวข้อคิดเห็นค้านอาหารและโภชนาการของผู้สูงอายุทั้งครัวและหลังคลอด เมื่อส่วนใหญ่มีหัวข้อคิดเห็นค้านในทางลบหรือไม่คิดเห็น เช่น เห็นว่าอาหารเหล่านี้เป็นมากสำหรับผู้สูงอายุหลังคลอด ขณะทั้งครรภ์หรือหลังคลอดไม่ควรรับประทานอาหารมากกว่าปกติและควรกินข้าวกับเกลือหรือข้าวกับปลางแทน

2.2.2 หัวข้อคิดเห็นค้านอาหารและโภชนาการคือ หัวข้อคิดเห็นค้านในเรื่องนี้ของเมื่อส่วนใหญ่เป็นไปในทางบวกหรือในแบบที่ เช่น เห็นว่าแพทย์คนควรเตียงถูกความเมียอย่างน้อยเป็นเวลา 3 เดือนหลังคลอด กลุ่มโภชนาการที่จะเป็นมากสำหรับผู้สูงอายุหรือเด็ก เป็นตน

2.2.3 หัวข้อคิดเห็นค้านในสัญการบริโภคอาหารและความเชื่อทาง ฯ ในเรื่องของอาหารที่จะเป็นมากสำหรับผู้สูงอายุในระยะกลาง ฯ ไม่แสดงชัดถึงความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ

3. การเปรียบสืบมูลชนทางค่านอาหารและโภชนาการ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า วิทยุเป็นสื่อที่เมื่อเป็นจำนวนมากเป็นเจ้าของ และส่วนใหญ่แบ่งวิทยุ คูโทรศัพท์ และอันหนังสือพิมพ์อย่างสมำเสมอหรือทุกวัน แท้ไม่เคยอ่านนิตยสาร หรือคุภายนคร เลย ในรายการหรือข่าวสารค้านอาหารและโภชนาการ เมื่อส่วนใหญ่สนใจและติดตามเป็นเวลานาน ๆ ครั้งเท่านั้น และเป็นจำนวนมากที่ไม่เคยติดตามหรือสนใจมาจากโทรศัพท์ หรือคุภายนคร เลย รวมทั้งเมื่อเป็นจำนวนมากไม่เคยนำข่าวสารทาง ๆ ทางค้านอาหารและโภชนาการที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในชีวิৎประจำวันเลย ไม่เกบพูดคุยหรืออภิปรายเรื่องอาหาร และโภชนาการกับคนในบ้านและคนนอกบ้าน

4. ความแตกต่างระหว่างคุณภาพอิสระกับคุณลักษณะทางค้านอาหารและโภชนาการ

ผลจากการวิจัยสรุปได้ว่า

4.1 เมื่อมีอาชญากรรม ก็มีความรู้ ความเข้าใจ ทางค้านอาหารและโภชนาการ แตกต่างกัน

4.2 เมื่อมีการศึกษาทางกันมีความรู้ ความเข้าใจ ทางค้านอาหารและโภชนาการแตกต่างกัน

4.3 เมื่อมีรายได้ทางกัน มีความรู้ ความเข้าใจทางค้านอาหารและโภชนาการ แตกต่างกัน

4.4 เมื่อมีอาชีพทางกันมีความรู้ ความเข้าใจ ทางค้านอาหารและโภชนาการ แตกต่างกัน

4.5 เมื่อมีอาชญากรรม ก็มีทัศนคติทางค้านอาหารและโภชนาการแตกต่างกัน

4.6 เมื่อมีการศึกษาทางกัน มีทัศนคติทางค้านอาหารและโภชนาการ แตกต่างกัน

4.7 เมื่อมีรายได้ทางกัน มีทัศนคติทางค้านอาหารและโภชนาการ แตกต่างกัน

4.8 เมื่อมีอาชีพทางกัน มีทัศนคติทางค้านอาหารและโภชนาการ แตกต่างกัน

คังกค่าวแล้ว เมท์มอยุ การศึกษา รายได้ และอาชีพทั้งกันมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะทางค้านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันจึงกล่าวสรุปได้ว่า เมท์มอยุ การศึกษา รายได้ และอาชีพทั้งกันมีความสำนึกรทางค้านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันด้วย

5. สูปความแตกต่างระหว่างคัวแปรอิสระกับการเบิกรับสื่อมวลชนทางค้านอาหาร และโภชนาการ ผลการวิจัยปรากฏว่า

5.1 เมท์มอยุทางกัน มีการเบิกรับสื่อมวลชนทางค้านอาหารและโภชนาการ แตกต่างกัน

5.2 เมท์มีการศึกษาทางกัน มีการเบิกรับสื่อมวลชนทางค้านอาหารและ โภชนาการแตกต่างกัน

5.3 เมท์มีรายได้ทางกัน มีการเบิกรับสื่อมวลชนทางค้านอาหารและโภชนาการ แตกต่างกัน

5.4 เมท์มีอาชีพทางกัน มีการเบิกรับสื่อมวลชนทางค้านอาหารและโภชนาการ แตกต่างกัน

6. สูปความสัมพันธ์ระหว่างความสำนึกในการเบิกรับสื่อมวลชนทางค้านอาหาร และโภชนาการ ผลการวิจัยปรากฏว่า

ความสำนึกของเมท์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเบิกรับสื่อมวลชนทางค้านอาหารและโภชนาการ ในระดับปานกลาง

7. การทดสอบสมมุติฐาน จากการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ว่า สมมติฐานทุกขอ เป็นที่ยอมรับ ($P < .05$ และ $r = .62$) ซึ่งก็หมายความว่า

7.1 เมท์มีระดับมอยุ การศึกษา รายได้และอาชีพทางกัน มีความสำนึก ทางค้านอาหารและโภชนาการแตกต่างกัน

7.2 แม่ที่มีระดับอาชญากรรมศึกษา ร่วมไปและอาชีพทางกัน มีการเปิดรับสื่อมวลชนทางค้านอาหารและโภชนาการแตกต่างกัน

7.3 ความสำนึกของแม่ความลับพัฒนาภัยการเปิดรับสื่อมวลชนทางค้านอาหารและโภชนาการ

ขอเสนอแนะ

จากยลการวิจัยทำให้ผู้วิจัยได้แนวความคิดขึ้นเกี่ยวกับการศึกษาทางค้านความสำนึกและการเปิดรับสื่อมวลชนทางค้านอาหารและโภชนาการ ดังนี้

1. เนื่องจากการศึกษาวิจัยในเรื่องความสำนึกทางค้านอาหารและโภชนาการ ครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ดังนั้นหากไม่มีการศึกษาอีกคราวให้ในสื้นที่การวิจัยที่กว้างขวางกว่าโรงพยาบาลรามาธิบดี โรงพยาบาลพญาไท และศูนย์บริการสาธารณสุข 2 จะทำให้ผลการศึกษาที่ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ควรจะได้มีการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการในแบบทาง ๆ อีก นอกเหนือจากความรู้และความเข้าใจ ทัศนคติ หรือความสำนึกแล้ว เช่น การศึกษาในแบบพฤติกรรม การปฏิบัติในเรื่องเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการของแม่บ้าน เรื่องการเด็กและให้อาหารทารกทั้งแท้แรกเกิดของแม่ โดยเฉพาะในแหล่งเสื่อมโทรม หรือในชนบท เป็นตน

3. กลุ่มอาชีพ ที่ควรได้รับความสนใจและศึกษาเพื่อทราบความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ หรือความสำนึก คือ กรรมกร เกษตรกรหรือชาวไร่ ชาวนา ที่ส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำ โดยเฉพาะอาชีพเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่จะอยู่ในชนบทและมีเมืองทางค้านภาวะโภชนาการเป็นอย่างมาก

4. จากการวิจัย แม้ส่วนใหญ่ยังมีการเบิกรับสื่อมวลชนทางค้านอาหารและโภชนาการเพียงร้อยละ 41.7 เท่านั้น ซึ่งนัววนอยู่มาก ก็จะเห็นได้ว่าการเผยแพร่ความรู้หรือข่าวสารผ่านสื่อมวลชนควรใจจดให้มีการนำเสนออย่างน่าสนใจและถูกประชานาที่มาก

5. จากผลการวิจัย วิทยุเป็นสื่อที่เผยแพร่มีความเป็นเจ้าของมากที่สุด (ร้อยละ 93.3) ก็จะเห็นวิทยุจึงควรเป็นสื่อที่น่าจะนำมาใช้ประโยชน์ในการเผยแพร่ข่าวสารทางค้านอาหารและโภชนาการมากที่สุด

6. จากผลการวิจัยพบว่า แม่หม้าย การศึกษา รายได้ และอาชีพทางถนน มีความสำคัญและการเบิกรับสื่อมวลชนทางค้านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันนั้น ทำให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์งานทางค้านอาหารและโภชนาการโดยย่างเมืองสมและใจด้วยความมีหมายท่วงไว้ จากการสามารถกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่มีความแตกต่างกันนั้น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย